

PRZEDSZKOLAK

Biuletyn informacyjny dla rodziców
Wydawany przez Samorządowy Zespół Szkolno-Przedszkolny nr 2 w Chelmku

LATO 2025

Redaguje:
Wiktoria Bukowska

„Jedziemy na wakacje” - Cz. Janczarski

Jedziemy na wakacje, do lasu, nad wodę.
Prosimy ciebie, słońko o piękną pogodę.
Jedziemy na wakacje nad morze, na plażę.
Kolorowe muszelki przynieś, falo, w darze.
Jedziemy na wakacje w te góry wysokie.
Nie chowajcie się, szczyty, za mgłą, za obłokiem.
Jedziemy na wakacje. Na Mazury? Może!
Wyrzyj z krzaków, prawdziwku, czekaj na nas w borze!

Zagadki dla dzieci o tematyce letniej

Świecę mocno dzionek cały,
żeby wszystkim ciepło dać,
by zobaczyć jak przychodzę,
trzeba bardzo wcześniej wstać.
(słońce)

W kubeczku czy na patyku
wszyscy je lubimy.
Miło latem na języku,
poczuć małą porcję zimy.
(lody)

Dwa ciepłe miesiące,
lubi je dzieci tysiące.
Wtedy dużo wypoczywają,
nad morze lub w góry wyjeżdżają.
(wakacje)

Na małych krzaczkach
w promieniach słońka dojrzewają.
Są słodkie i pyszne
i czerwony kolor mają.
(truskawki)

**W tym numerze
przeczytasz na temat:**

Nadchodzi lato.....	1
Myślenie magiczne u dzieci w wieku przedszkolnym....	2-3
Ciekawostki ze świata zwierząt.....	4
Ryzyko specyficznych trudności w uczeniu się.....	5
Aktualności.....	6

MYŚLENIE MAGICZNE U DZIECI W WIEKU PRZEDSZKOLNYM

Dziecko w wieku przedszkolnym charakteryzuje tzw. światopogląd magiczny. Podając dorosłym swoje dziecięce wyjaśnienia zjawisk czy też pojęć, niejednokrotnie wzbudza w nich rozbawienie i zaskoczenie. Dziecko bardzo często „ożywia” martwe przedmioty, nadaje zwierzętom, roślinom, postaciom z bajek cechy ludzkie. Atrybutami światopoglądu magicznego są m.in. animizm, realizm oraz artyficyjizm. Animizm oznacza tendencje do traktowania przedmiotów, jakby posiadały uczucia, wolę, zdolność myślenia - żywe jest to, co pozostaje w ruchu. Realizm stanowi przekonanie, że zjawiska psychiczne, takie jak sny, istnieją realnie, a więc materialnie. Z kolei artyficyjizm jest przekonaniem, że świat i jego zjawiska zostały celowo stworzone przez człowieka lub Boga dla człowieka, przykładowo: deszcz jest po to, żeby dzieci mogły zakładać kalosze i wchodzić do kałuży.

Dziecko w początkowej fazie okresu przedoperacyjnego (jest to faza rozwoju myślenia według teorii Piageta, cechująca dzieci w wieku od dwóch do sześciu lat) ujawnia ograniczoną zdolność do myślenia w kategoriach przyczynowo-skutkowych. Jego myślenie określa się jako transdukcyjne, a więc myślenie od szczegółu do szczegółu. Dziecko nie potrafi uwzględnić zasady, która łączy dwa zdarzenia, nie rozumie, jak oraz dlaczego określone dwa zdarzenia łączą się ze sobą. Pierwsze przejawy zdolności do myślenia w kategoriach przyczynowo-skutkowych pojawiają się na przełomie trzeciego i czwartego roku życia. Ściśle wiąże się to z rozwojem mowy, który jest na tyle zaawansowany, że daje dziecku możliwość wyrażenia związków przyczynowo-skutkowych poprzez słowa, zdania. Dziecko może już wtedy opowiedzieć o tym, co łączy dwa zdarzenia. Co więcej, w jego języku obecne są czasy przeszły i przyszły, choć niejednokrotnie jeszcze mylone.

Wyobrażenia przedszkolaka odznacza się pozornie sprzecznymi cechami. Kilkuletek potrafi przedstawiać sobie w umyśle

najdziwniejsze, niestworzone rzeczy i zjawiska. Dzieci w wieku dwóch, trzech lat żyją w przekonaniu, że zjawiska, z jakimi się spotkały w bajkach czy też zabawie, rzeczywiście miały miejsce, zaś postaci bajkowe istnieją naprawdę. Co więcej, nierzadko myślenie dziecka mające charakter dosłowny, konkretny kierowane jest przez pewną życzeniowość - dziecko kiedy wypowiada się o tym, co chciałoby mieć, używa sformułowań mogących wskazywać na to, że faktycznie dany przedmiot bądź umiejętność określoną cechą posiada, wykazuje. Z drugiej strony myślenie kilkuletniego dziecka przyjmuje postać bardzo konkretną - dzieci są w stanie zrozumieć głównie to, co jest im bezpośrednio dostępne, z czym stykają się w swoim doświadczeniu, działaniu. To mogłoby z kolei wskazywać na ograniczenie dziecięcej wyobraźni, która wydawałaby się raczej odtwórcza. Aby to zrozumieć, warto wziąć pod uwagę dwa kierunki rozwoju wyobraźni.

Pierwszy z nich dotyczy wyobraźni mimowolnej (mimowolne powstawanie wrażeń w umyśle możliwe dzięki wykształceniu się tzw. funkcji symbolicznej - zdolności do przywoływania nieobecnych przedmiotów i zjawisk za pomocą symboli i znaków) zmienia się w wyobraźnię dowolną - twórczą i kierowaną. Przejawami wyobraźni mimowolnej stanowią następujące elementy: naśladowanie czyjejś czynności po paru chwilach od jej zakończenia, zabawa symboliczna, rysunek graficzny, wyobrażenia, mowa. Małe dziecko, u którego przeważa wyobraźnia mimowolna, „uchwytyje” w swym umyśle obrazy, rzeczy oraz zjawiska, z którymi się zetknęło, a jak wiemy, pochodzą one nie tylko z realnego świata. Wówczas wyobraźnia nie jest hamowana przez zasady logiczne, a myślenie dziecka nie dąży do określonego celu.

W drugiej fazie wieku przedszkolnego, u czterolatków, pięciolatków i sześciolatków, obecna jest już umiejętność bardziej świadomego kierowania swoimi wyobrażeniami wytwórczymi, co z kolei znajduje wyraz w dziecięcych kreacjach artystycznych czy też zabawach konstrukcyjnych. Drugi kierunek rozwoju wyobraźni dotyczy wyodrębniania się wyobrażeń od czynności

spostrzeżeń. Dorosłym dziecięce wytwory wydają się niezwykle, gdyż nie pamiętają oni, że dziecko postrzega świat w sposób mniej krytyczny, mniej dokładny, mniej skryptowy, za to bardziej dosłowny i synkretyczny, a więc cechujący się ujmowaniem w jedną sprzecznych ze sobą elementów. Na etapie wieku przedszkolnego u dzieci wykształca się zdolność różnicowania pozoru od rzeczywistości. Podczas pewnego eksperymentu badacz pokazał dzieciom gąbkę pomalowaną w taki sposób, że przypominała kawałek skały. Trzylatki twierdziły, że przedmiot wygląda jak gąbka i jest gąbką lub że wygląda jak skała i jest skałą. Natomiast dzieci czteroletnie i pięcioletnie potrafiły odróżnić oba aspekty i pojmowały, że przedmiot wygląda jak skała, ale jest gąbką. Starsze przedszkolaki rozumiały więc, że jeden przedmiot może być odbierany różnie, w zależności od punktu widzenia i perspektywy. Małe dziecko bierze pod uwagę jedynie zewnętrzne, spostrzegane bezpośrednio cechy obiektów. Na przełomie trzeciego i czwartego roku życia dziecko zaczyna już odróżniać to, co dzieje się naprawdę, od tego, co tworzy w swojej zabawie na niby.

Źródło: A. Wentrych, Ach, ta dziecięca fantazja! Myślenie magiczne u dzieci w wieku przedszkolnym, Bliżej Przedszkola, nr 7-8.238-239/2021

CIEKAWOSTKI ZE ŚWIATA ZWIERZĄT

Tygrys przez pierwszy tydzień swojego życia jest ślepy, z kolei pasy na jego futrze są unikalne dla każdego osobnika. Występują również na jego skórze, więc nawet ogolony tygrys będzie nadal w paski.

Zebry mają doskonały wzrok i słuch, a obie te cechy są bardzo przydatne, ponieważ żyją one na równinach Afryki, gdzie są jednym z głównych źródeł pożywienia lwów. Paski zebry pomagają zapewnić jej bezpieczeństwo, ponieważ pomagają w zakamuflowaniu.

Niedźwiedź stanowi pierwowzór najukochańszej dziecięcej zabawki - misia, bohatera bajek dla najmłodszych. Nazwa tego drapieżnika wywodzi się od słabości do miodu, która w języku prasłowiańskim oznaczała miodojad.

Słoń indyjski jest roślinożercą, który na poszukiwaniu jedzenia spędza nawet 19 godzin dziennie. Jego uszy służą nie tylko do słuchania, ale też do schładzania się w upalne dni.

RYZIKO SPECYFICZNYCH TRUDNOŚCI W UCZENIU SIĘ

Ryzyko specyficznych trudności w nauce czytania, pisania czy liczenia można zauważyć już u dzieci w wieku przedszkolnym na podstawie objawów nieharmonijnego rozwoju psychoruchowego. U dzieci tych niektóre funkcje poznawcze rozwijają się prawidłowo, niektóre zaś przeciętnie, natomiast inne zbyt wolno, na obniżonym poziomie. Z tego właśnie powodu każde z dzieci może ujawniać odmienny profil zaburzeń, deficytów, trudności w edukacji przedszkolnej. Specyficzne trudności szkolne w szerokim ujęciu oznaczają trudności w nabywaniu oraz używaniu takich umiejętności, jak mówienie, słuchanie, czytanie, pisanie, rozumowanie, liczenie, mające podłoże w dysfunkcjach ośrodkowego układu nerwowego. Mogą one, jednak nie zawsze, współwystępować z innymi deficytami rozwojowymi, w tym sensorycznymi (wady słuchu, wzroku), neurologicznymi i niepełnosprawnością intelektualną oraz czynnikami środowiskowymi (brak właściwej stymulacji poznawczej w środowisku dziecka). Do tej obszernej grupy zaburzeń zalicza się również specyficzne trudności w uczeniu się szkolnym (wąskie ujęcie), pośród których występować mogą dysleksja (specyficzne trudności w czytaniu), dysortografia i dysgrafia (specyficzne trudności w pisaniu), a także dyskalkulia (specyficzne trudności w operowaniu matematycznym i liczeniu). Specyficzne trudności w uczeniu się szkolnym w wąskim rozumieniu są rozpoznawane wtedy, gdy kłopoty w czytaniu, pisaniu czy liczeniu występują mimo braku zaburzeń sensorycznych, braku zaburzeń neurologicznych, przy prawidłowych zdolnościach poznawczych (iloraz inteligencji w normie bądź powyżej normy), a także przy prawidłowej stymulacji środowiskowej.

Symptomy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się dysleksji charakterystyczne dla dzieci w wieku przedszkolnym według Marty Bogdanowicz:

- dziecko w nieporadny sposób biega i skacze, ma trudności z wykonywaniem ćwiczeń wymagających utrzymania równowagi, nauką jazdy na rowerze/hulajnodze,
- występuje niska sprawność manualna (trudności ze sznurowaniem butów, zapinaniem guzików, suwaków, nawlekaniem koralików, posługiwaniem się nożyczkami),
- trudności z nabyciem właściwych nawyków ruchowych, np. trzymania kredki,
- występowanie wadliwej wymowy, przekręcanie trudnych wyrazów, popełnianie błędów gramatycznych,
- trudności z zapamiętywaniem wiersza, piosenki, złożonego polecenia, nazw, materiału uszeregowanego w serie i sekwencje (np.. nazwy dni tygodnia), z określaniem relacji przestrzennych,
- zakłócony słuch fonematyczny, zaburzenia analizy i syntezy głoskowej, sylabowej,
- trudności z budowaniem z klocków, układaniem puzzli, obrazków z części,
- niechęć do rysowania, brak umiejętności rysowania koła (3 r.ż.), kwadratu i krzyża (4 r.ż.), trójkąta i kwadratu opartego na kącie (5 r.ż.),
- trudności ze wskazaniem różnic pomiędzy dwoma ilustracjami, odróżnieniem podobnych kształtów, np.. figur geometrycznych, cyfr, liter,
- brak przejawów preferencji jednej ręki (jest oburęczne),
- ma problem z określeniem stronności swoich części ciała, wskazaniem kierunków na prawo, lewo od siebie.

Źródło: A. Wentrych, Ryzyko specyficznych trudności w uczeniu się, Bliżej Przedszkola, nr 2.245/2022

AKTUALNOŚCI

KONTAKT:
Samorządowy Zespół
Szkolno-Przedszkolny nr 2
PRZEDSZKOLE SAMORZĄDOWE NR 2
Chelmek, ul. Brzozowa 9
tel./fax 33 846 12 97
kadry@szspchelmek.pl

***WSZYSTKIM PRZEDSZKOLAKOM
ORAZ ICH BLISKIM ŻYCZY UDANYCH
I BEZPIECZNYCH WAKACJI!***

DYŻUR WAKACYJNY W PRZEDSZKOLACH GMINY CHEŁMEK

NAZWA PRZEDSZKOLA	TERMIN DYŻURU
SZS-P nr 2 – Przedszkole Samorządowe nr 2 w Chelmku	30.06.2025r. – 18.07.2025r.
SZS nr 1 im. Adama Mickiewicza w Chelmku – Przedszkole Samorządowe nr 1 w Chelmku* *miejsce pełnienia dyżuru: ul. Brzozowa 9, Chelmek	21.07.2025r. – 01.08.2025r
SZS im. Marii Konopnickiej w Gorzowie Przedszkole Samorządowe w Gorzowie	04.08.2025r. – 14.08.2025r.
SZS im. Kard. Adama Stefana Sapiehy w Bobrku Przedszkole Samorządowe w Bobrku	18.08.2025r. – 22.08.2025r.

**Zachęcamy do systematycznego odwiedzania naszej strony internetowej!
Znajdziecie tam Państwo wszystkie bieżące informacje,
a także relacje z uroczystości przedszkolnych.
www.szspchelmek.pl
www.przedszkole2.szspchelmek.pl**